

Sefer Devarim- the most misunderstood book in the Bible

/Class # 6

For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

Whose idea was it to appoint judges – Yitro or Moshe?

The first speech & its purpose.

I. Intro

In our earlier classes, we identified the 'first speech' - chapters 1 thru 4 - showing how it serves as introduction to the main speech [chapters 5 thru 26].

In today's shiur we begin with the opening section of the first speech, in attempt to understand why 'Yitro is missing', afterward we continue by outlining the main sections of that speech, with a focus on the first half of chapter 4.

II. Review of the first speech (1:6 thru 4:40) and its purpose

A. Why the need for a 'pep talk' – What Moshe Rabeinu fears:

Chapter 1. That new generation will repeat mistakes of first!

and nation will decide not to cross the Jordan & conquer

Chapter 2. - Fear of defeat, like last time (story of spies)

Why we took bypass road, and didn't engage Edom/ Moav...

Moshe Rabeinu not with us/ hence NO miracles...

Chapter 3. Reasons why we should conquer the Land

As Hashem promised, and He helped with Sichon & Og

Chapter 4. God's help CONTIGENT on your keeping mitzvot

And fear of idol worship

III. Opening section of first speech – Objective analysis –

Let's read first few psukim and divide into logical paragraphs

Noting digression:

SPEECH BEGINS HERE

ו "יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה:
ז פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ הפנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת:
ח ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם:

ט ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם:
י יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב:
יא יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
יב איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם:
יג הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואנשים בראשיכם:
יד ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות:
טו ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי
חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם:
טז ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו:
יז לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעו לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה
מכם תקרבון אלי ושמעתי:
יח ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו:

יט ונסע מחרב ונגלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר
האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע:
כ ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו:
כא ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך אל תירא ואל תחת:
כב ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ
וישבון אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן:
כג וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט:
כד ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה:

LET'S FOCUS ON THE TANGENT & ITS TOPIC

ט ואמר אֲלֵכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר לֹא אוֹכַל לְבִדִי שְׂאת אֶתְכֶם:
י יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב:
יא יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם:

יב אֵיכָה אִשָּׂא לְבִדִי טְרַחְכֶם וּמִשְׂאָכֶם וְרִיבְכֶם:
יג הִבּוּ לְכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וְנֹבְנִים וַיְדַעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם
בְּרִאשֵׁיכֶם:

יד וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת:
טו וְאָקַח אֶת רֵאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם - אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיְדַעִים וְאֶתֵּן
אוֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שָׂרֵי אֶלְפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמֻשִׁים וְשָׂרֵי
עֶשְׂרֵת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם:

טז וְאֶצְוֶה אֶת שְׁפִטֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר שְׁמַע בֵּין אַחֵיכֶם
וּשְׁפִטָתֶם צְדָק בֵּין אִישׁ וּבֵין אַחִיו וּבֵין גֵּרוֹ:
יז לֹא תִכְיֹרוּ פְּנֵים בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטָן כַּגָּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תִגְזֹרוּ מִפְּנֵי
אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא וְהַדְּבָר אֲשֶׁר יִקְנֶשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן
אֵלַי וְשָׁמַעְתִּיו:

יח וְאֶצְוֶה אֶתְכֶם בְּעֵת הַהוּא אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן

ANOTHER OPTION RE: WHERE DIGRESSION ENDS:

ו "יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה:
ז פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ
הכנעני והלבנון עד הנחר הגדל נהר פרת:
ח ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם:

ט ואמר אלקים בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם:
י יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב:
יא יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
יב איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם:
יג הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם:
יד ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות:
טו ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושרים
לשבטיכם:
טז ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו:
יז לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעו לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבו אלי ושמעתי:

יח ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו:
יט ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע:
כ ואמר אלקים באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו:
כא ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל תירא
ואל תחת:

IV. Why Yitro is not mentioned

A. General intro – camp analogy -/ hadracha vs chinuch

[what is job of shul Rabbi....]

Instruction vs conflict resolution

B. What event is 1:9 referring to?

ט ואמר אלקים בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם:

Shmot chapter 18

Or Bamidbar chapter 11 !

י וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת-הָעָם, בֹּכֶה
לְמִשְׁפְּחֹתָיו--אִישׁ, לְפֶתַח אֹהֶלוֹ ;
וַיַּחַר-אַף יְהוָה מְאֹד, וַיִּבְעִינִי מֹשֶׁה
רַע.

10 And Moses heard the people weeping, family by family, every man at the door of his tent; and the anger of the LORD was kindled greatly; and Moses was displeased.

יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, לָמָּה
הִרְעַתָּ לְעַבְדְּךָ, וְלָמָּה לֹא-מָצֵאתִי
חֵן, בְּעֵינֶיךָ: לְשׁוֹם, אֶת-מִשְׁאֵל
כָּל-הָעָם הַזֶּה--עָלַי.

11 And Moses said unto the LORD: 'Wherefore hast Thou dealt ill with Thy servant? and wherefore have I not found favour in Thy sight, that Thou layest the burden of all this people upon me?

יב הֲאֵנֹכִי הִרִיתִי, אֶת כָּל-הָעָם
הַזֶּה--אִם-אֲנֹכִי, יִלְדָּתִיהוּ: כִּי-
תֹאמַר אֵלַי שְׂאֵהוּ בְּחִיקְךָ, כַּאֲשֶׁר
יִשָּׂא הָאָמֹן אֶת-הַיֹּלֵק, עַל
הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתָיו.

12 Have I conceived all this people? have I brought them forth, that Thou shouldest say unto me: Carry them in thy bosom, as a nursing-father carrieth the sucking child, unto the land which Thou didst swear unto their fathers?

יג מֵאֵינִי לִי בָּשָׂר, לָתֵת לְכָל-הָעָם
הַזֶּה: כִּי-יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר, תִּנָּה-
לָנוּ בָּשָׂר וְנֹאכְלָה.

13 Whence should I have flesh to give unto all this people? for they trouble me with their weeping, saying: Give us flesh, that we may eat.

יד לֹא-אוּכַל אֲנֹכִי לִבְדִּי, לְשֵׂאת
אֶת-כָּל-הָעָם הַזֶּה: כִּי כָבֵד,
מִמֶּנִּי.

14 I am not able to bear all this people myself alone, because it is too heavy for me.

טו וְאִם-כָּכָה אֶת-עֲשֵׂה לִּי, הֲרֹגֵנִי
נָא הָרֹג--אִם-מָצֵאתִי חֵן, בְּעֵינֶיךָ;
וְאֶל-אַרְאֶה, בְּרָעַתִּי. {פ}

15 And if Thou deal thus with me, kill me, I pray Thee, out of hand, if I have found favour in Thy sight; and let me not look upon my wretchedness.' {P}

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה,
אֲסַפְּהָ-לִי שִׁבְעִים אִישׁ מִזְּקֵנֵי
יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יָדַעְתָּ, כִּי-הֵם זֻקְנֵי
הָעָם וְשֹׁטְרָיו; וְלָקַחְתָּ אִתָּם אֶל-
אֹהֶל מוֹעֵד, וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ.

16 And the LORD said unto Moses: 'Gather unto Me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the tent of meeting, that they may stand there with thee.

יז וַיֵּרְדֹתִי, וְדַבַּרְתִּי עִמָּךְ שָׁם,
וְאֶצְלָתִי מִן-הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ,
וְשָׁמַתִּי עֲלֵיהֶם; וְנִשְׂאוּ אִתְּךָ
בְּמִשְׁאֵל הָעָם, וְלֹא-תִשָּׂא אֶתָּה
לְבַדְּךָ.

17 And I will come down and speak with thee there; and I will take of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear the burden of the people with thee, that thou bear it not thyself alone.

IV. Chapter 4 - analyzing its sections:

א וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל, שְׁמַע אֶל-הַחֻקִּים וְאֶל-
הַמִּשְׁפָּטִים, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם, לַעֲשׂוֹת--
לְמַעַן תַּחֲיוּ, וּבֵאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם, נָתַן לָכֶם.

ב לֹא תִסְפוּ, עַל-הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם, וְלֹא תִגְרְעוּ, מִמֶּנּוּ--לְשֹׁמֵר, אֶת-מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר אָנֹכִי, מְצַוֶּה אֶתְכֶם.

ג עֵינֵיכֶם, הֲרֹאוֹת, אֵת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה, בְּבַעַל
פְּעוֹר: כִּי כָל-הָאִישׁ, אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בְּעַל-
פְּעוֹר--הִשְׁמִידוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם, מִקְרָבָם. ד וְאַתֶּם,
הַדֹּבְקִים, בִּיהוָה, אֱלֹהֵיכֶם--חַיִּים כְּלַכֶּם, הַיּוֹם.

ה רְאֵה לְמַדְתֵּי אֶתְכֶם, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, כַּאֲשֶׁר צִוֵּנִי,
יְהוָה אֱלֹהֵי: לַעֲשׂוֹת כֹּן--בְּקָרֵב הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

ו וּשְׁמַרְתֶּם, וַעֲשִׂיתֶם--כִּי הוּא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם, לְעֵינֵי
הָעַמִּים: אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ, אֵת כָּל-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה, וְאָמְרוּ
רַק עִם-חֶכְם וְנָבוֹן, הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה. ז כִּי מִי-גּוֹי גָדוֹל,
אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו, כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל-
קְרָאֵנוּ אֵלָיו. ח וּמִי גּוֹי גָדוֹל, אֲשֶׁר-לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
צְדִיקִים, כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אָנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם
הַיּוֹם.

ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד, פן-תשכח את-
הדברים אשר-ראו עיניך ופן-יסורו מלבבך, כל, ימי
חיך; והודעתם לבניך, ולבני בניך. י יום, אשר עמדת
לפני יהוה אלהיך בחרב, באמר יהוה אלי הקהל-לי
את-העם, ואשמעם את-דברי: אשר ילמדון ליראה
אתי, כל-הימים אשר הם חיים על-האדמה, ואת-
בניהם, ילמדון. יא ותקרבון ותעמדון, תחת הקר;
והקר בער באש, עד-לב השמים--חשך, ענן
וערפל. יב וידבר יהוה אליכם, מתוך האש: קול דברים
אתם שמעים, ותמונה אינכם ראים זולתי קול. יג ויגד
לכם את-בריתו, אשר צוה אתכם לעשות--עשרת,
הדברים; ויכתבם, על-שני לחות אבנים.

**יד ואתי צוה יהוה, בעת ההוא, ללמד אתכם,
חקים ומשפטים: לעשתכם אתם--בארץ,
אשר אתם עברים שמה לרשתה**

טו ונשמרתם מאד, לנפשתיכם: כי לא ראיתם, כל-
תמונה, ביום דבר יהוה אליכם בחרב, מתוך האש
טז פן-תשחתון--ועשיתם לכם פסל, תמונת כל-סמל:

- **תבנית זכר, או נקבה. יז.**
- **תבנית, כל-בהמה אשר בארץ;**
- **תבנית כל-צפור כנף, אשר תעוף
בשמים. יח.**
- **תבנית, כל-רמש באדמה; תבנית כל-דגה
אשר-במים, מתחת לארץ.**

• יט ופן-תשא עיניך השמימה, וראית את-
השמש ואת-הירח ואת-הכוכבים כל צבא
השמים, ונדחת והשתחווית להם,
ועבדתם--אשר חלק יהוה אליך, אתם,
לכל העמים, תחת כל-השמים.

כ ואתכם לקח יהוה, ויוצא אתכם מפור
הברזל ממצרים, להיות לו לעם נחלה, כיום
הזה.

כא ויהוה התאנף-בי, על-דבריכם; וישבע, לבלתי עברי
את-הירדן, ולבלתי-בא אל-הארץ הטובה, אשר יהוה
אליהיך נתן לך נחלה. כב פי אנכי מת בארץ הזאת,
אינני עבר את-הירדן; ואתם, עברים, וירשתם,
את-הארץ הטובה הזאת.

כג השמרו לכם, פן-תשכחו את-ברית יהוה
אליהיכם, אשר כרת, עמכם; ועשיתם לכם פסל
תמונת כל, אשר צוה יהוה אליהיך. כד כי יהוה
אליהיך, איש אכלה הוא: אל, קנא.